

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.186/2024/8.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. november 21.
Az ügy tárgya: kábítószer-kereskedelem büntette és más
bűncselekmények
Terhelt: VI. rendű
Első fok: Miskolci Törvényszék, 17.B.36/2021/179., ítélet,
tárgyalás, 2023. március 8.
Másodfok: Debreceni Ítéltábla, Bf.I.335/2023/50., ítélet, nyilvános
ülés, 2023. november 7.
Az indítvány előterjesztője: a VI. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára
Rendelkező rész

A Kúria a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a VI. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Miskolci Törvényszék 17.B.36/2021/179., illetve a Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.I.335/2023/50. számú ítéletét a VI. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Miskolci Törvényszék a 2023. március 8-án kihirdetett 17.B.36/2021/179. számú ítéletével VI. rendű terheltet társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés negyedik fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 4 év, börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a

kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az ítélet ellen a VI. rendű terhelt és védője által bejelentett fellebbezések folytán eljáró Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. november 7-én meghozott Bf.I.335/2023/50. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a VI. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 3 évre enyhítette, egyebekben pedig a törvényszék ítéletét a VI. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben megállapított, a VI. rendű terhelt cselekvőségét érintő tényállás lényege a következő:

- II. rendű terhelt az általa megszerzett kábítószer részben a feleségével, VI. rendű terhelttel közösen elfogyasztotta, részben pedig a felesége közreműködésével az ismeretségi körében, vagyoni haszonra törekedve értékesítette. II. rendű terhelt az elkövetés időszakában a fővárosban dolgozott, és többnyire pénteki napokon érkezett település 1-re, így távollétében – az utasításai alapján – VI. rendű terhelt feladata volt, hogy a II. rendű terhelt által leegyeztetett időpontban és helyen lebonyolítsa a kábítószerral és pénzzel kapcsolatos átadásokat. VI. rendű terhelt a beszerzés során több alkalommal I. rendű terhelttől vett át kábítószer, az értékesítés során pedig VII. rendű terhelttel, tanú 1-nek, tanú 2-nek és további fogyasztóknak adott át kábítószer.

- VI. rendű vádlott vizelete amfetamint és delta-9-COOH vegyületet tartalmazott, mely speed és marihuána fogyasztására utal.

- II. rendű és VI. rendű terhelt cím 1 szám alatti lakásában 2020. április 25-én megtartott kutatás során:

- 1 darab kék színű műanyag doboz, benne zöld növényi anyagot,
- 1 darab fehér porral szennyezett CD tokot,
- 1 darab fehér porral szennyezett Rossmann vásárlói kártyát,
- 3 darab fehér porral szennyezett elvágott szívószálat,
- 1 darab Lenovo laptopot töltővel és táskával együtt,
- 1 darab Huawei P30 típusú mobiltelefont, benne a hívószám 1 SIM kártyát,
- 1 darab Samsung Galaxy S10 típusú mobiltelefont, benne a hívószám 2 SIM kártyát foglalt le a nyomozó hatóság.

- A II. rendű és VI. rendű terhelttől lefoglalt nettó 0,11 gramm fehér színű por amfetamint tartalmazott, amfetamin-bázis tartalma 0,001 gramm, mely nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak 0,2%-a. A lefoglalt nettó 0,35 gramm zöld növényi ágvégződés delta-9-THC vegyületet tartalmazott, totál-THC tartalma 0,0007 gramm, ami nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak 0,01%-a, így a lefoglalt kábítószerek hatóanyag-tartalma nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak 0,21%-a. A lefoglalt plasztikkártya felülete amfetaminnal szennyezett volt.

- VI. rendű terhelt a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó kábítószer értékesítésében vett részt a II. rendű terhelttel közösen.

[4] II. 1. A jogerős ügydöntő határozat ellen a VI. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt törvényi okra való hivatkozással.

[5] Indítványában kifejtette, hogy a megállapított tényállás szerint a VI. rendű terhelt a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó kábítószer értékesítésében vett részt, amely megegyezik a VII. rendű terhelt terhére megállapított, azonban a Btk. 176. § (5) bekezdés

második fordulat a) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem vétségeként értékelt magatartással. Ehhez képest törvénysértőnek vélte a VI. rendű terhelt által megvalósított, a VII. rendű cselekvőségével azonosnak ítélt cselekmény kábítószer-kereskedelem büntetteként [Btk. 176. § (1) bekezdés negyedik fordulat, (2) bekezdés a) pont] való minősítését. A törvénysértő minősítéssel összefüggésben törvénysértőnek ítélte a VI. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát is.

[6] Másodlagos érvelése szerint a VI. rendű terhelt kiszolgáltatott volt férjének, a II. rendű terheltnek, így „egyfajta kényszer alatt cselekedett”, amit azzal is alátámasztottnak tartott, hogy az elsőfokú bíróság megtiltotta a II. rendű és a VI. rendű terhelt kapcsolattartását a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés alkalmazása során.

[7] Indokai alapján elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a Kúria akként változtassa meg a jogerős ítéletet, hogy a VI. rendű terheltet „az ellene emelt vád alól mentse fel és őt a Btk. 176. § (5) bekezdés második fordulat a) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem vétsége cselekményben mondja ki bűnösnek” (helyesen: cselekményét – felmentő rendelkezés hozatala nélkül – minősítse kábítószer-kereskedelem vétségeként), másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[8] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.231/2024/2. számú átiratában az indítványt részben alaptalannak, részben törvényben kizártnak tartotta.

[9] A Be. 650. § (2) bekezdésében és a 659. § (1) bekezdésében írt szabályokra való utalással kifejtette, hogy az indítványozónak a jogerős ítéletben megállapított, irányadó tényállástól eltérő ténybeli alapokon álló jogi érvei nem vehetők figyelembe. Az EBH 2011.2395. számú eseti döntés felhívásával ilyen érvként értékelte a VI. rendű terheltre gyakorolt kényszer, fenyegetés fennállására való védői hivatkozást, amelyet megalapozó tényeket az irányadó tényállásból nem tartott kiolvashatónak.

[10] Az indítvány érdemét érintően idézte a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE jogegységi határozatát, amely szerint a kereskedelem adásvételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul, és magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Pontosan ilyen, kereskedésként minősítendő magatartásnak látta a VI. rendű terhelt cselekményét, aki a megállapított tényállás szerint mind a kábítószer továbbértékesítési célú beszerzésében, mind annak több személy részére hónapokon át, ellenérték fejében történő tényleges értékesítésében vett részt.

[11] Kifejtette, hogy a kábítószerrel kereskedelem – a kínálás, átadás és a forgalomba hozatal mellett – a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem egyik lehetséges elkövetési magatartása, míg az indítvány által helyesnek tartott privilegizált eset [Btk. 176. § (5) bekezdés] a csekély mennyiségű kábítószer kínálására vagy átadására vonatkozik. Ebből pedig levezethetőnek tartotta, hogy a privilegizált eset sem állapítható meg azon elkövető javára, aki a kábítószer forgalomba hozza, avagy azzal kereskedik. Jelen ügyben pedig erről van szó.

[12] Ugyancsak törvényesnek látta a bünszövetségben való elkövetés felrovását a VI. rendű terhelt terhére.

[13] A cselekmény minősítését és a kiszabott büntetést ekként törvényesnek ítélve indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet a VI. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[14] 3. A védő a Legfőbb Ügyészség indítványára tett észrevételében fenntartotta a felülvizsgálati indítványban írtakat, kiemelve, hogy a kiszabott büntetést azért tartja törvénysértőnek, mert az meghaladja a helyesnek vélt minősítéshez tartozó büntetési tételkeret felső határát. Megismételte, hogy a VI. rendű terhelt kényszer, fenyegetés hatása

alatt követte a terhére rótt cselekményt, amit – meglátása szerint – a „lehallgatási anyag” is alátámasztott.

[15] Új érvként hozta fel, hogy a VI. rendű terhelt nem rendelkezett tudomással „az adott alufóliába csomagolt anyag” hatóanyagával, miként azzal sem lehetett tisztában, hogy azt a II. rendű terhelt honnan, milyen áron szerezte be, és ehhez képest a továbbértékesítés során bármilyen hasznot realizált-e. Gondolatmenete végkövetkeztetéseként a VI. rendű terhelt terhére megállapított cselekmény kereskedésként való minősítését is kifogásolta.

[16] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[17] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[18] Az indítványozó a felülvizsgálat törvényi okaként egyedül a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontját jelölte meg, amely törvényi ok beálltát az indokolásból kiolvashatóan abból eredeztette, hogy a VI. rendű terhelt kényszer, fenyegetés hatása alatt állva valósította meg a terhére rótt cselekményt.

[19] Az indítványt tartalma szerint elbírálva a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot továbbá a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont első fordulatóban meghatározott okból, és pedig a terhelt terhére rótt bűncselekmény törvénysértő minősítését, illetve a kiszabott büntetés törvénysértő jellegét vizsgálva is felülbírált [Be. 659. § (5) bekezdés]. A védő ugyanis túlnyomórészt nem amellett érvelt, hogy a VI. rendű terhelt nem követett el bűncselekményt (ezért bűnösségének megállapítása törvénysértő), hanem amellett, hogy magatartása bűncselekményt valósít meg, de nem kábítószer-kereskedelem büntettét, hanem e bűncselekmény vétségi alakzatát [Btk. 176. § (5) bekezdés a) pont]. Ezzel párhuzamosan a védő nem a VI. rendű terhelt felmentésére, hanem cselekményének enyhébb minősítésére és vele szemben enyhébb büntetés kiszabására tartott igényt.

[20] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[21] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[22] E szabályok pontosan abból fakadnak, hogy a felülvizsgálat a jogerős [azaz a Be. 456. § (1) bekezdése értelmében végleges és mindenkre kötelező döntést hordozó] ítélet elleni jogi, nem pedig ténybeli kifogások érvényesítését biztosító rendkívüli jogorvoslat. Éppen ezért a jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg. A büntető anyagi jog szabályai ugyanis akkor szenvednek sérelmet, ha az eljáró bíróság a megállapított tényállásból törvénysértő jogi következtetést vont le akár a bűncselekmény megvalósulását, akár annak minősítését illetően.

[23] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálat keretében valamely büntethetőséget kizáró ok hiányára vont következtetés helyessége is kizárólag az irányadó tények alapulvételével vizsgálható. Következésképpen, a felülvizsgálati eljárásban kizárólag abban az esetben kerülhet sor a terhelt büntethetőségét kizáró ok megállapítására, ha az ezt megalapozó életbeli tények a jogerős ítéletben foglalt tényállásból is kitűnnek.

[24] Az indítványozó pedig büntethetőséget kizáró ok megvalósulását állította mind akkor, amikor a VI. rendű terhelt cselekményét a II. rendű terhelt által rá gyakorolt kényszer (Btk. 19. §) hatására valósította meg, mind azzal az érvelésével, miszerint a VI. rendű terhelt nem rendelkezett tudomással az általa beszerzett, illetve továbbadott, alufóliába csomagolt anyag mibenlétéről, azaz, ténybeli tévedésben [Btk. 20. § (1) bekezdés] volt. A felülvizsgálati eljárásban támadhatatlan tényállás azonban sem a VI. rendű terheltenre gyakorolt kényszer, sem a ténybeli tévedés következményeinek levonására alapul szolgáló tényeket nem rögzít. A ténybeli tévedés lehetőségét végképp kizárva ráadásul a tényállás arra is kitér, hogy a VI. rendű terhelt az I. rendű terhelttől beszerzett kábítószerből – a II. rendű terhelttel közösen – maga is fogyasztott {elsőfokú ítélet [47] bekezdés}. Ez nyilvánvalóan nem fér össze az észrevételben felhozott védői érvekkel, amelyek így a Be. 650. § (2) bekezdésében és a 659. § (1) bekezdésében írt szabályokkal ellenszegülve, a jogerős ítélet által megállapított tényállás támadásával, a büntető anyagi jog szabályainak megsértésére való hivatkozást nélkülözve látta alkalmazhatónak a hivatkozott büntethetőséget kizáró okok jogkövetkezményeit.

[25] A felülvizsgálati indítvány ezért a VI. rendű terhelt bűnösségének törvénysértő megállapítását érintő részében – a büntető anyagi jog szabályainak sérelmére való hivatkozás hiányában – törvényben kizárt.

[26] 3. Felülvizsgálati okra hivatkozott ugyanakkor az indítványozó, amikor a VI. rendű terhelt cselekményének törvénysértő minősítését, és ezzel összefüggésben a vele szemben kiszabott büntetés törvénysértő jellegét kifogásolta. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint ugyanis felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt (első fordulat), illetve a Btk. más szabályának megsértésével (második fordulat) törvénysértő büntetést szabott ki.

[27] Az indítvány alapján tehát az irányadó tényállásban rögzített életbeli tények szem előtt tartásával kellett a Be. 659. § (5) bekezdésében írt felülbírálatot elvégezni, és megítélni, hogy a VI. rendű terhelt terhére megállapított magatartás hiánytalanul kimeríti-e a Btk. 176. § (1) bekezdés negyedik fordulatába ütköző, és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetendő törvényi tényállási elemeit, avagy csupán a Btk. 176. § (1) bekezdésébe, és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem vétségének megállapítására lehet alkalmas. Nyomatékosítva: a VI. rendű terhelt cselekményének minősítése során kizárólag az irányadó tényállásban rögzített tények bírnak jelentőséggel, nem pedig az, hogy a jogerős ítélet (helyesen vagy helytelenül) kábítószer-kereskedelem vétségeként minősítette a VII. rendű terhelt magatartását. Mivel a VII. rendű terhelt tekintetében a felülbírálat lehetősége nem nyílt meg, a Kúriának abban a kérdésben sem kellett állást foglalnia, hogy e terhelt cselekményét az indítványt előterjesztő védő alappal tekintette-e azonosnak a VI. rendű terhelt terhére megállapított cselekménnyel.

[28] 4. Általánosságban, a törvény négyféle, egymástól különböző, kábítószerre tanúsított elkövetési magatartást is kábítószer-kereskedelmként rendel büntetni: a kábítószer kínálását, átadását, forgalomba hozatalát és az azzal való kereskedést. Ehhez képest a Btk. 176. § (5) bekezdésének félre nem érthető szövegezéséből adódóan a Btk. 461. § (1) bekezdésében meghatározott csekély mennyiségre elkövetésnek e négyféle elkövetési magatartás közül kizárólag a kínálás és az átadás esetén van a minősítésre is kihatással bíró jelentősége. A kábítószer forgalomba hozatalát vagy az azzal történő kereskedést jelentő magatartás büntetőjogi minősítését ekként a csekély mennyiségre elkövetés nem befolyásolja, és a kábítószer csekély mennyisége a Btk. 176. § (1) vagy (2) bekezdés szerint minősülő büntetett megállapítása mellett a büntetés kiszabása körében eshet számításba enyhítő körülményként. Forgalomba hozatal vagy kereskedés esetén a kábítószer mennyisége – minősítő körülményként – csak akkor vonja maga után a minősítés változását, ha a forgalomba hozatal vagy kereskedés ismérveit teljesítő elkövetői magatartással érintett kábítószer összehatóanyag-

tartalma a Btk. 461. § (3) bekezdés a) pontjában írt jelentős mennyiség alsó határát meghaladja.

[29] Következésképpen, az indítvány mikénti elbírálása azon áll, hogy a VI. rendű terhelt nem vitásan csekély mennyiségű kábítószerre tanúsított magatartása kínálásként vagy átadásként értékelhető [így a Btk. 176. § (5) bekezdés szerint minősül], avagy forgalomba hozatalként vagy kereskedésként [ezért a Btk. 176. § (1) bekezdése vagy – az ott meghatározott minősítő körülmények valamelyikének meglétében – a (2) bekezdés szerint minősül].

[30] 5. Kábítószerrel kínál, aki más kábítószer átvételére eredménytelenül felhív; kábítószerrel átad, aki azt más személy birtokába adja (a Kúria 2/2023. számú BK véleményével fenntartott, a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása miatti büntetőjogi felelősségről szóló 57/2007. BK vélemény II.4. pont).

[31] A kereskedéssel megvalósuló kábítószer-kereskedelem ismérveit a Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság az 1/2007. BJE jogegységi határozatában vette számba. Eszerint a kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel. A kábítószerrel kereskedelem ezért a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás, amely folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósul meg. Haszonszerzésre irányul, és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ilyen a kábítószer kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[32] A kereskedelem tehát sokrétű magatartást fed le, amely távolról sem korlátozódik csupán a fogyasztókkal történő adásvételi ügyletek lebonyolítására. A kereskedelem ugyanis egyet jelent a piac működtetésével. Olyan folyamatként írható le, amely a kábítószer termesztésével (előállításával) veszi kezdetét, és – akár többszörös adásvételek lebonyolítását, a kábítószer fizikai szállítását követően – a kábítószer fogyasztók részére történő értékesítésével zárul. A kereskedéssel megvalósított kábítószer-kereskedelem büntettként minősül ezért bármely, e folyamatba illeszkedő, a kábítószerre tanúsított, rendszeres haszonszerzést célzó magatartás.

[33] A felülvizsgálati eljárásban eredménnyel nem támadható, irányadó tényállás szerint pedig a VI. rendű terhelt több hónapon át, visszatérően – azaz: rendszeresen – részt vett mind a kábítószer I. rendű terhelttől való átvételében (megszerzésében), mind pedig annak az egyes fogyasztók részére való továbbértékesítésében. A tényállás továbbá kiemeli, hogy a VI. rendű terhelt nem is csupán a kábítószer, de a kábítószer ellenértékének forgalmában is személyesen közreműködött, az egyik irányban a kábítószer I. rendű terhelttől való megvásárlása, a másik irányban pedig az ítélet [47] bekezdésében megnevezett fogyasztók részére való eladása során. E magatartás pedig a kábítószer pusztán átadásán jóval túlmutat, és a rendszeresség, valamint a haszonszerzésre való törekvés meglétében a kereskedelem megállapítását vonja maga után.

[34] Az előbbiek tükrében az irányadó tényállással ellentétes tényelődés az indítványozó részéről, miszerint a VI. rendű terhelt a továbbértékesített kábítószer beszerzési árával nem lett tisztában. Szükségképpen tisztában kellett lennie, mert az előbbiek szerint annak beszerzésében – a kábítószer I. rendű terhelttől való átvételében, illetve a vételárnak az eladó I. rendű terhelt részére való kifizetésében – maga is tevőleges szerepet vállalt. Mindez azonban valójában közömbös, hiszen a kábítószerrel való kereskedelem ismérvei között csupán a haszonszerzésre való törekvés szerepel, ezért jelentőség nélküli, hogy az elkövető az ügylet (ügyletek) eredményeképpen ténylegesen realizált-e hasznot. A kábítószer eladói pozícióban folytatott rendszeres adásvétele – pusztán az ügylet ellenértékhez kötött jellege folytán – fogalmilag haszonszerzésre való törekvést jelent, teljességgel függetlenül a továbbértékesített

kábítószer beszerzési költségeitől, az esetleges járulékos költségektől, tágabban: a bevételek és kiadások egyenlegétől.

[35] Következésképpen, a VI. rendű terhelt a II. rendű terhelt utasításainak eleget téve kereskedői magatartást tanúsított, amikor több hónapon át rendszeresen kábítószer (amfetamint és kannabiszt) vett át és adott el, illetve teljesítette a megvásárolt kábítószer vételárát az eladó felé, majd átvette az eladott kábítószer ellenértékét. Kereskedői magatartására tekintettel cselekménye nem minősíthető a Btk. 176. § (5) bekezdése szerint, és az a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütközik.

[36] Az alapügyben eljáró bíróságok azt is helyesen ismerték fel, hogy a II. rendű terhelt és a VI. rendű terhelt a II. rendű terhelt által koordinált rendszeres, visszatérően ismétlődő adásvételi ügyletek realizálásával a cselekményt szervezetten követték el, azaz a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontjában írt ismérveket teljesítve, bünszövetségben. A bünszövetség megállapítása nem kizárt az olyan esetekben sem, amikor az elkövetők két vagy több cselekmény megvalósítását határozzák el, és kezdik meg vagy fejezik be, de a cselekményeik törvényi egységet alkotnak [Bfv.II.1.729/2014/6. (BH 2015.215.)]. Mivel pedig a VI. rendű terhelt II. rendű terheltek szervezetten megvalósított, büncselekményi egységet képező cselekménye több – számos – részselekményből tevődött össze, a bünszövetség megállapításának helye van.

[37] 6. Az alapügyben hozott jogerős ügydöntő határozat tehát törvényesen minősítette a VI. rendű terhelt irányadó tényállásban írt magatartását a Btk. 176. § (1) bekezdés negyedik fordulataiba ütköző, és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként.

[38] A VI. rendű terhelt felülbírálat tárgyát képező cselekményének maradéktalanul helyes minősítésére tekintettel a kiszabott büntetés csak akkor vizsgálható, ha a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, így a büntetést a büncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret figyelmen kívül hagyásával, avagy az irányadó büntetési tételkereten belül ugyan, de a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésének megsértésével szabták ki [Bfv.I.415/2016/7. (BH 2016.264.II.)]. A törvényes minősítés mellett a mérlegelési jogkörben, a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke viszont a felülvizsgálati eljárásban nem támadható [Bfv.I.1.502/2016/6. (BH 2017.219.II.)].

[39] Jelen esetben a jogerős ítélet 2 év 6 hónap szabadságvesztést szabott ki a VI. rendű terhelttel szemben, amely – a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazása folytán – a Btk. 176. § (2) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetése rendelt, öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztésben meghatározott büntetési tétel alsó határát sem éri el. A büntetés kiszabására vonatkozó szabályt rögzítő, mérlegelést nem tűrő büntető anyagi jogi szabály sérelme ezért nem vethető fel.

[40] Ennek folyományaként a cselekmény törvényes minősítése mellett, a Btk. más szabályának megsértése nélkül, a törvényes büntetési tételkeret határain belül kiszabott szabadságvesztés sem volt érinthető.

[41] 7. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyet, és megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen eljárva, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a VI. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[42] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[43] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. november 21.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró